

regnskab, samtidig med, at regnskabsbrugerne får de samme informationer som hidtil krævet.

Indførelsen af de internationale regnskabsstandarder IAS/IFRS for de børsnoterede virksomheder har haft nogle utilsigtede følger for de erhvervsdrivende fonde, som har bestemmende indflydelse i en børsnoteret koncern. Disse ville i praksis kunne blive tvunget til at aflægge såvel års- som koncernregnskab efter IAS/IFRS, da de skulle udarbejde koncernregnskab for hele koncernen og derfor af praktiske årsager ville anvende den resterende koncerns regnskabspraksis.

Regnskaber efter IAS/IFRS indeholder mange oplysninger, som er rettet mod investorer, hvilket ikke er relevant for erhvervsdrivende fonde, der som selv-ejede institutioner ikke har investorer. Anvendelsen af IAS/IFRS vil derfor ofte være en unødigt byrde for de erhvervsdrivende fonde.

Denne problemstilling vil blive løst ved den foreslåede ændring, da ændringen sikrer, at moderfonden kan anvende årsregnskabslovens regler ved udarbejdelse af sit årsregnskab og vedlægge et koncernregnskab udarbejdet af en dattervirksomhed, som anvender IAS/IFRS.

Den foreslåede ændring vil som nævnt ikke indebære færre oplysninger for regnskabsbrugerne, da oplysningerne i koncernregnskabet vil være de samme, uanset om det er dattervirksomheden eller moderfonden, som udarbejder koncernregnskabet. Det er således alene et spørgsmål om, hvem der udarbejder koncernregnskabet.

2.2. Bogføringsloven

2.2.1. Bogføringslovens opbygning m.v.

Bogføringsloven regulerer pligten til og rammerne for erhvervsdrivende virksomheders bogføring, der danner fundamentet i virksomhedens registreringer og regnskabsaflæggelse. Loven omfatter med få undtagelser alle erhvervsdrivende virksomheder, uanset i hvilket ejer- eller hæftelsesforhold den bogføringspligtige måtte have valgt at organisere sig. De foreslåede ændringer i bogføringsloven vil samlet set give virksomhederne en reduktion i de administrative byrder på ca. 5 mio. kr. om året på samfundsniveau. Den faktiske besparelse for den enkelte virksomhed afhænger dog af, i hvilket omfang virksomheden vælger at udnytte de lettelsesmuligheder, lovforslaget giver.

2.2.2. Indhold

2.2.2.1. Generel mulighed for opbevaring af regnskabsmateriale i visse lande i udlandet

I henhold til de gældende bestemmelser i bogføringsloven skal alt regnskabsmateriale som hovedregel opbevares her i landet. Dog kan de bogføringspligtige i begrænsede perioder og på visse betingelser opbevare bestemte typer af regnskabsmateriale i udlandet. Endelig kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen konkret give en virksomhed dispensation til at opbevare regnskabsmateriale i udlandet.

Administrativ praksis er, at der kun sjældent gives dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale udenfor de nordiske lande, hvilket skyldes, at opbevaring i udlandet skal godkendes af andre danske myndigheder, specielt told- og skatteforvaltningen, politiet og Finanstilsynet.

Det foreslås, at der i tillæg til den nuværende dispensationsadgang indføres en hjemmel til, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i en bekendtgørelse kan oplyste lande i udlandet, som bogføringspligtige virksomheder umiddelbart og uden ansøgning om dispensation kan opbevare deres regnskabsmateriale i (forslagets § 2, nr. 3). Listen vil som udgangspunkt omfatte de nordiske lande.

Dermed opnås umiddelbart en reduktion af de administrative byrder, der følger af, at bogføringspligtige, der overvejer at opbevare deres regnskabsmateriale i et nordisk land, ikke skal udarbejde en dispensationsansøgning. Som følge af ændringen forventes en reduktion i antallet af ansøgninger om dispensation.

2.2.2.2. Ophævelse af kravet om udarbejdelse af systembeskrivelser

Ifølge den gældende bogføringslov skal alle bogføringspligtige udarbejde dels en beskrivelse af registrering af transaktioner og dels en beskrivelse af, hvordan regnskabsmaterialet opbevares. Samlet skal beskrivelserne muliggøre, at en tredjemand med rimelig viden om regnskab og den anvendte teknologi kan følge registreringerne, og fremfinde og udskrive det tilhørende regnskabsmateriale, så det f.eks. er muligt at efterprøve den bogføringspligtiges oplysninger i årsrapporten.

Udarbejdelsen af individuelle systembeskrivelser er imidlertid en unødigt administrativ byrde, når en virksomhed i sin bogføring anvender et IT-standard-system. I langt de fleste tilfælde vil det være tilstrækkeligt med de af systemleverandøren udarbejdede systembeskrivelser, og selve opbevaringen af regnskabsmaterialet vil i langt de fleste tilfælde give sig selv. Dette forudsætter dog, at de systembeskrivelser,